

Wetboek van Militair Strafrecht.

(42. 23.)

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN.

Ingezonden 13 Mei 1902.

Ten gevolge van de laatste Nota van Wijziging der Regeering (stuk n°. 22) vervallen de door de Commissie van Voorbereiding ik stuk n°. 19, sub IV, V en VI voorgestelde amendementen. De Commissie wenscht voorts eenige wijziging aan te brengen in hare overige amendementen. Zij heeft mitsdien de eer, met intrekking van stuk n°. 19, thans de volgende amendementen voor te stellen.

I.

Achter artikel 39 in te lassen:

Artikel 39bis.

Het recht tot strafvordering ter zake van het misdrijf omschreven in artikel 128a vervalt door verjaring in twaalf jaren.

II.

Artikel 40 te lezen als volgt:

De termijn van verjaring van het recht tot strafvordering ter zake van ongeoorloofde afwezigheid of van desertie vangt aan

met den dag na dien waarop de termijnen in de artikelen 78, 79, 80 en 81, 2°, zijn verstreken.

In geval van artikel 128a, vangt de termijn van verjaring aan met den dag na dien waarop de verwijdering heeft plaats gehad.

III.

In artikel 42, 2°, in den negenden regel achter „verlaten” te lezen:

alsmede wanneer zij, in dat tijdvak niet in werkelijken dienst zijnde, een der feiten plegen omschreven in de artikelen 94, 95, 128a van dit Wetboek.

IV.

Achter artikel 128 in te lassen:

Artikel 128a.

De verlofganger der militie en van het reserve-personeel, die opzettelijk niet voldoet aan eene wettige oproeping voor den werkelijken dienst, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Pleeft hij dat feit in tijd van oorlog, dan wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden.

Blijkt niet dat het feit opzettelijk is gepleegd, dan wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden.

DE SAVORNIN LOHMAN.

VAN VLIJMEN. (1)

WILLINGE.

RINK.

VERHEY.

(1) De heer VAN VLIJMEN heeft aan het ontwerpen van dit stuk niet kunnen medewerken.